

der bliver forbudt, og han havde en Fornemelse af, at naar man overtraadte det, gjorde han noget galt. Der er et gammelt Ord, som blev anvendt, hvor Talen var om Børns Opdragelse: man skulde ikke forbyde det, som man ikke kunde faa Børn til at lade være med. Jeg kan forsikre den højtærede Minister om, at af alle de Bekendtgørelser o. s. v., som er sendte ud, bliver vist kun en lille Brøkdæl overholdt, for det er jo umuligt for Ministeren at føre et rigtigt Tilsyn i den Retning. Og saa er det dog skammeligt, om en enkelt bliver straffet for en Uregelmæssighed, fordi han maaske har været uheldig og baaret sig saa kejtet ad, at han er blevet opdaget. Jeg tror, at den højtærede Minister har opfattet Loven af 7. August 1914 tillige med Straffeloven af 16. November paa en helt anden Maade, end Tinget tænkte sig, den Gang det gik med dertil.

Indenrigsministeren (Rode): Det ærede 6te Medlem for 9de Kreds (la. Cour) og jeg taler undertiden sammen her om dette Forhold. At faa det ærede Medlem til at forstaa Sammenhængen i Foranstaltningerne skal jeg ikke gøre noget egentligt Forsøg paa, men hvis det ærede Medlem vilde gøre mig den Ære at læse, hvad der blev sagt i Folketinget af Ordføreren for Loven af 7. August 1914, den Gang den blev givet, vil det ærede Medlem se, at det var Forudsætningen, at en Række Foranstaltninger, som indirekte og direkte tog Sigte paa at bevare Priseniveauet, laa der i selve Loven Bemyndigelse til. Naar man forbyder at tørre Hvidkaal, er det, fordi en alt for stor Tørring deraf ligesom en alt for stor Udførsel vilde medføre en Knaphed af den Vare, der bringes paa Markedet, og derigennem en Prisstigning. Dette er nu kun et lille Eksempel. Dernæst vil jeg berolige det ærede Medlem med, at det slet ikke er vanskeligt at faa den Bestemmelse overholdt. Den overholdes selvfølgelig af alle de Tørrerier, som har med dette Forhold at gøre. Det er overhovedet slet ikke saa vanskeligt at være ærlig under de nuværende Forhold. Det er jo det ærede Medlem et levende Vidnesbyrd om, for der er ikke fjerneste Tvivl om, at han overholder enhver af de Forordninger, som er udstedte.

Det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) maa jeg gøre opmærksom paa, at den for i Aar gældende Kornlov i sin § 2 siger, at „til Sikring af, at den i § 1 ommeldte Ligning udbringer i alt ca. 850,000 Tons, skal Indenrigsministeren være be-

myndiget til at indkøbe det fornødne Kvantum Byg og Havre til en Pris af 2 Kr. over den i § 1 fastsatte Pris“. Kornloven forudsætter Nødvendigheden af Indkøb til Sikring af Ligningen. I Henhold hertil forsøger man at indkøbe for at sikre Ligningen. Men da det yiser sig, at der er Kornejere, som finder det formaalstjenligt at oplagre deres Korn og saaledes unddrage det fra Samfundets Benyttelse, har jeg efter Loven af 7. August 1914 ikke blot en Ret, men en Pligt til at skride ind mod saadanne samfundsskadelige Handlinger og sikre Staten dette Korn til den i Loven fastsatte Pris og til de Øjemed, som Loven opstiller. Og det ærede Medlem kan være fuldt overtydet om, at Loven af 7. August 1914's Regler mod Vareaager og mod Tilbageholdelse af Varer fra Samfundets Brug vil, saa længe jeg har den Ære at staa i Spidsen for denne Forvaltning, blive benyttet, hver Gang Samfundets Tarv kræver det.

la Cour: Den højtærede Indenrigsminister sagde, at nede i Folketinget havde Ordføreren, den Gang Loven af 7. August 1914 blev givet, sagt, at der dermed blev givet Indenrigsministeren en vidtrækkende Bemyndigelse til at gribe ind alle Steder — saaledes forstod jeg den højtærede Minister. Jeg ved ikke, hvad Folketingets Ordfører har sagt til Ministeren, det maa Folketinget selv, naar det ikke har taget Afstand derfra, staa til Ansvar for, men heroppe i Landstinget sagde Ministeren, at Loven skulde blive forvaltet med stor Varsomhed, og jeg har ikke set, at den er blevet forvaltet med synderlig Varsomhed af Ministeren.

Piper: Den højtærede Minister henviste nu til, at han ifølge § 2 i Kornloven har Ret til at opkøbe Korn, og sagde, at det var en Forudsætning for denne Kornlovs øvrige Bestemmelser, at Ministeren havde en saadan Ret. Men dette bestrides heller ikke. Det, der er sket, er, at disse Bestemmelser, der findes i § 2, efter Ministerens Udsagn har vist sig utilstrækkelige. Men hvad var da rimeligere, end at Ministeren kommer til Rigsdagen og siger: Vi har ikke været heldige med Affattelsen af denne Lov, den viser sig ikke at være fyldestgørende, vi maa have et Tillæg til den? I Stedet derfor vælger Ministeren paa Grundlag af Loven af 7. August 1914 at udstede som Anordning nye Lovbestemmelser. Gennem den omtalte Bekendtgørelse udsteder Ministeren nye Lovregler for, hvorledes der skal forholdes i de Klasser af Landbrug, som han her omtaler, nemlig dels de kvægløse, dels